

Resumen

La treballadora recorre en suplicació la sentència que refusà la demanda sobre acomiadament per manca d'acció. El TSJ estima el recurs i declara la nul·litat de l'extinció, atès que la recurrent gaudia del exercici del dret de reducció de jornada per tenir cura de fill menor, sense que s'atorgui valor lliberatori al document de quitança signat més enllà de la percepció de les quanties consignades en ell en concepte d'indemnització i liquidació, doncs no es pot deduir de la forma en que va ser subscrit una veritable voluntat de la treballadora de donar per finalitzada la relació, a més de contenir una renúncia a drets reconeguts en l'ET vinculats a la reducció de jornada per guarda legal i el manteniment del salari a jornada completa als efectes del càlcul de la indemnització, el qual suposa un frau de llei i abús de dret, i per tant, sense cap mena de validesa.

La trabajadora recurre en suplicación la sentencia que rehusó la demanda sobre despido por falta de acción. El TSJ estima el recurso y declara la nulidad de la extinción, dado que la recurrente disfrutaba del ejercicio del derecho de reducción de jornada por cuidado de hijo menor, sin que se otorgue valor liberatorio al documento de finiquito firmado más allá de la percepción de las cuantías consignadas en él en concepto de indemnización y liquidación, pues no se puede deducir de la forma en que fue suscrito una verdadera voluntad de la trabajadora de dar por finalizada la relación, además de contener una renuncia a derechos reconocidos en el ET vinculados a la reducción de jornada por guarda legal y el mantenimiento del salario a jornada completa a los efectos del cálculo de la indemnización, lo que supone un fraude de ley y abuso de derecho, y por lo tanto, sin ningún tipo de validez.

NORMATIVA ESTUDIADA

RDLeg. 1/1995 de 24 marzo 1995. TR Ley del Estatuto de los Trabajadores
art.3.1 , art.37.4.bis , art.37.5 , art.37.7 , art.52.1 , art.55.5 , art.55.6 , art.56.1 , dad.18

RDLeg. 2/1995 de 7 abril 1995. TR Ley de Procedimiento Laboral
art.52.c

RD de 24 julio 1889. Código Civil
art.1262 , art.1265 , art.1266 , art.1281

ÍNDICE

ANTECEDENTES DE HECHO	2
FUNDAMENTOS DE DERECHO	3
FALLO	6

CLASIFICACIÓN POR CONCEPTOS JURÍDICOS

CONTRATO DE TRABAJO

JORNADA LABORAL

Modalidades

Jornadas reducidas

Guarda legal de menores

SALARIO

Salario regulador a efectos de despido

En general

Supuestos diversos

EXTINCIÓN DEL CONTRATO

Cuestiones generales

Finiquito

En general

Valor liberatorio

Finiquitos fraudulentos

Por causas objetivas

Cuestiones generales

Amortización de puesto de trabajo; causas económicas, organizativas, etc.

Procedimiento y efectos

Despido disciplinario

Calificación y efectos

En general

Despido nulo

En general

Violación de derechos fundamentales

Supuestos diversos

Indemnización por despido

Cuestiones generales

PROCEDIMIENTO SOCIAL

SENTENCIA

Efectos

Resolutoria de recurso de suplicación

En general

Estimatoria

Infracción de normas sustantivas o error

FICHA TÉCNICA

Favorable a: Trabajador; Desfavorable a: Empresa/Empresario

Procedimiento: Suplicación; extinción por causas objetivas

Legislación

Aplica art.52.c de RDLeg. 2/1995 de 7 abril 1995. TR Ley de Procedimiento Laboral

Aplica art.3.1, art.37.4.bi, art.37.5, art.37.7, art.52.1, art.55.5, art.55.6, art.56.1, dad.18 de RDLeg. 1/1995 de 24 marzo 1995.

TR Ley del Estatuto de los Trabajadores

Aplica art.1262, art.1265, art.1266, art.1281 de RD de 24 julio 1889. Código Civil

Cita LO 3/2007 de 22 marzo 2007. Igualdad efectiva de mujeres y hombres

Cita art.191.b, art.191.c, art.219.2, art.219.3, art.227, art.228 de RDLeg. 2/1995 de 7 abril 1995. TR Ley de Procedimiento

Laboral

Cita art.49.1, art.52, art.56 de RDLeg. 1/1995 de 24 marzo 1995. TR Ley del Estatuto de los Trabajadores

Cita art.1289, art.1815.1 de RD de 24 julio 1889. Código Civil

Jurisprudencia

Cita STSJ Cataluña Sala de lo Social de 21 enero 2010 (J2010/32054)

Cita STJCE Sala 3ª de 22 octubre 2009 (J2009/228629)

Cita STSJ Madrid Sala de lo Social de 30 junio 2008 (J2008/149948)

Cita STS Sala 4ª de 13 mayo 2008 (J2008/73356)

Cita STS Sala 4ª de 26 junio 2007 (J2007/104803)

Cita STS Sala 4ª de 7 diciembre 2004 (J2004/248072)

Cita STS Sala 4ª de 18 noviembre 2004 (J2004/238826)

Cita STS Sala 4ª de 22 noviembre 2004 (J2004/229539)

Cita STS Sala 4ª de 11 noviembre 2003 (J2003/174502)

Cita STS Sala 4ª de 11 diciembre 2001 (J2001/61506)

Cita STS Sala 4ª de 26 noviembre 2001 (J2001/53764)

Cita STS Sala 4ª de 28 febrero 2000 (J2000/7046)

Cita STS Sala 4ª de 24 junio 1998 (J1998/16634)

Cita STS Sala 4ª de 30 septiembre 1992 (J1992/9474)

Cita STS Sala 4ª de 31 marzo 1992 (J1992/3138)

Cita STS Sala 4ª de 28 octubre 1991 (J1991/10221)

Versión de texto vigente null

ANTECEDENTES DE HECHO

Primer. En data 21 de gener de 2010 va arribar al Jutjat Social esmentat una demanda sobre Acomiadament en general, en la qual l'actor al.lega els fets i fonaments de dret que va considerar procedents i acabava demanant que es dictés una sentència d'acord amb el

que es demanava. Admesa la demanda a tràmit i celebrat el judici, es va dictar la sentència en data 27 d'agost de 2010, que contenia la decisió següent: " Que estimando la excepción de falta de acción del demandante y desestimando íntegramente la demanda presentada por Dª Brigida, con D.N.I. num. NUM000 contra GALP DISTRIBUCION OIL ESPAÑA SAU, debo ABSOLVER y ABSUELVO a la demandada de todas las pretensiones contra ellos formuladas en la demanda "

Segon. En aquesta sentència es declaren com a provats els fets següents:

PRIMERO.- La parte actora Dª Brigida, inició prestación de servicios para la empresa AGIP ESPAÑA SA, dedicada a la comercialización de carburantes, el 31-05-1993, ostentado la categoría profesional de Administrativa comercial, percibiendo una retribución en el ejercicio de 2009 de 21484,05 euros. La empresa AGIP ESPAÑA, SA fue absorbida por la demandada GALP DISTRIBUCION OIL SAU en octubre de 2008.

(Documentos 4 a 10 de la demandada)

SEGUNDO.- En fecha 3 de diciembre de 2009 la demandada procede a despedir a la Sra. Brigida mediante despido por razones objetivas.

(Hecho no controvertido)

TERCERO.- En la misma fecha 03-12-2010 la actora firma documento de finiquito en el que se señala que en ese momento percibe de la empresa la cantidad de 47.058,51 euros, (45.132,04 euros de indemnización legal y 1.926,47 euros de saldo y finiquito) quedando con ello totalmente liquidado a su completa satisfacción y no quedando por reclamar cantidad alguna por ningún concepto. Asimismo firma un documento en el que la empresa demandada reconoce la improcedencia del despido renunciado la actora a solicitar la nulidad del despido, conviniendo con la trabajadora el abono de la indemnización contemplada en el art. 56.1 del ET EDL 1995/13475 . Indemnización que en el mismo documento queda fijada en la cantidad de 45.132,04 euros.

Carta de despido, acuerdo de liquidación y documento de saldo y finiquito obrantes en autos y que se dan por reproducidos en el presente relato fáctico.

(Confesión de la Sra. Brigida. Bloque de documentos num. 1 de la demandada)

CUARTO.- La demandante no ha ostentado ni ostenta, en el último año, cargo representativo o sindical.

QUINTO.- El día 15-01-2010 se intentó la conciliación ante el organismo público competente que tuvo lugar intentado sin efecto, según papeleta presentada el día 16-12-2009.

Tercer. Contra aquesta sentència la part demandant va interposar un recurs de suplicació, que va formalitzar dins del termini. Es va donar trasllat a la part contrària que el va impugnar. Es van elevar les actuacions a aquest Tribunal i es va formar aquest rotlle.

FUNDAMENTOS DE DERECHO

PRIMER. Contra la sentència dictada en reclamació per acomiadament desestimant la demanda, presenta recurs de suplicació la treballadora demandant, que ha estat impugnat per la defensa de l'empresa.

SEGON. El recurs es planteja en base a un primer bloc de motius instant la modificació dels fets provats, per la via de l' article 191 b) de la Llei de procediment laboral EDL 1995/13689 . S'ha de tenir present als dits efectes que conforme constant doctrina jurisprudencial per a que prosperi aquesta causa de suplicació, en base al caràcter extraordinari d'aquest recurs, és necessària la concurrència dels següents elements:

- a) l'existència d'un error en el jutgador en la valoració de la prova, de forma clara i palesa, no basat en conjectures o raonaments;
- b) que aquest error es basi en documents o perícies obrants en les actuacions que ho posin en evidència;
- c) que el recurrent assenyali els paràgrafs a modificar, tot proposant una redacció alternativa que concreti la seva pretensió revisora;
- d) que els resultats que es postulen, encara que es basin en els dits mitjans de prova, no quedin desvirtuats per altres proves practicades al llarg del judici, atès que en cas de contracció ha de prevaler el criteri del jutge d'instància, en tant que la llei li reserva la funció de valoració de les proves; i
- e) que les modificacions sol licitades siguin rellevants i transcendents per a la resolució de les qüestions plantejades.

En primer lloc, interessa la recurrent la modificació del fet provat primer, del qual proposa un relat alternatiu que incorpori la modificació de l'antiguitat de la demandant - proposant que es digui el 23-11-1992 - en base al foli 187, informe de vida laboral de l'actora en el que consta alta en l'empresa DYNEF ESPAÑOLA, S.A. i també la indicació de què el salari abans de la reducció per maternitat era de 2430,30 euros mensuals, amb inclusió de prorrata de pagues extres, pretensió que dedueix dels folis 60- 70, 187, 80-82 i 189 i 190.

La pretensió modificadora de l'antiguitat de la demandant no pot ser atesa doncs si bé és cert que consta en el document 187 - informe de vida laboral - que va estar d'alta a DYNEFF ESPAÑOLA, S.A. en el període 23-11-92 fins al 31-12-92, amb nova alta de data 01-01-93, que coincideix amb l'antiguitat que consta en la sentència, amb continuïtat després de diversos contractes fins a la successió a GALP, empresa que es subroga, també consta que la data que la sentència fa constar coincideix substancialment amb la documentació aportada (contractes successius i nòmines, en les que es reitera aquesta antiguitat de 01.01.93) i inclús reconeguda per la demandant en el correu que ella dirigeix a l'empresa per demanar la reducció de jornada per guarda de menor (foli 96), i és la reconeguda per l'empresa successora de manera pacífica al llarg dels anys. Per tant, s'ha d'estar en aquest punt al fet provat primer tal com consta.

A una altra conclusió s'arriba respecte al salari de la demandant, respecte al qual és cert que cal incorporar, suplint l'error per omissió de la sentència, la referència a quin era el salari reconegut abans de la situació de reducció de jornada, tenint en compte que serà el

mòdul de la indemnització per acomiadament, que és una deducció jurídica. En aquest punt no té raó l'escrit de impugnació quan fa unes valoracions alternatives, doncs ni s'ha de tenir en compte el salari de conveni - indiferent en ser inferior tal com reconeix - ni s'ha d'obtenir un salari alternatiu a partir de la reducció, doncs el referent a efectes de valoració jurídica és el dret adquirit per la demandant en la situació anterior a causar maternitat i reducció de jornada.

Atès que dels documents que el recurs cita és dedueix sense controvèrsia que el salari anterior a la situació de reducció de jornada és el que postula el recurs, s'ha de integrar el fet provat fent constar aquesta qüestió, concretament indicant que abans de la reducció per maternitat el salari de la demandant era de 2430,30 euros mensuals, amb inclusió de prorrata de pagues extres.

TERCER. Per la mateixa via revisora, proposa la recurrent que s'afegeixi un nou fet provat - sisè - que indiqui que la demandant va causar baixa per maternitat amb efectes del dia 01-01-09 fins el 15-04-09; que va acollir-se a reducció de jornada del 40%, per guarda de menor de tres anys, amb reducció del salari de 2430 euros a 1461,89 euros mensuals. Basa la seva pretensió en els documents que consten als folis 80-84, 95 a 97, 80 al 92, 95 al 97.

Es tracta aquest de un fet pacífic i que resulta efectivament dels documents que cita, la transcendència del qual és evident i es farà constar en la fonamentació jurídica, havent-se de valorar que es tracta de un error per ommissió el no haver fet constar aquesta situació de la demandant, que estava al·legada i havia de ser valorada.

S'incorpora per tant als fets provats el que s'ha ressaltat més amunt en negreta.

QUART. Seguint amb la revisió de fets provats, la part demandant proposa finalment afegir un nou fet provat setè, que digui el següent:

"Al actor, consta que en fecha 03-12-2009, por parte de la empleadora, se le ofrece de cobrar una cantidad de dinero, previa firma de unos documentos, sin poder asesorarse de la trascendencia de la firma de tales documentos, al considerar que todo ello era una propuesta de extinción de la relación laboral pero nada determinante.- Al actor, se le notifica la extinción de la relación en fecha 03-12-2009 con efectos del mismo día, sin que se le haya ofrecido el importe del preaviso de 30 días de 1461,89 euros, que establece el art. 52 del ET EDL 1995/13475 , así como tampoco el importe de las comisiones devengadas durante el año 2009.- Al actor, en fecha 03-12-2009 se le ofrece el documento de desglose del finiquito, con el detalle de conceptos económicos, para liquidar la relación laboral, incluido el importe de la indemnización, pero sin que conste se le haya ofrecido ni se le haya pagado el importe del preaviso legal de 30 días, que para los despidos objetivos..."

Diu que es basa la conclusió en els documents que consten als folis 51 a 56 i en els 182 a 184, de les actuacions.

No es pot atendre en aquest cas la pretensió modificadora, doncs dels citats documents resulta en essència el que s'ha fet constar en la redacció dels fets provats, sense que altres fets negatius hagin de ser incorporats a la redacció - com és ara la manca de pagament ni concessió de pré-avis - o altres. Es desestima doncs aquest motiu del recurs.

CINQUÈ. Com a segon bloc de motius del recurs, per la via de l' article 191 c) de la LPL EDL 1995/13689 , al·lega el recurrent la infracció de normes substantives i jurisprudència, que articula en diversos apartats. En primer lloc, al·lega la infracció, per aplicació incorrecta o inadequada, de l' article 52. c) de la LET EDL 1995/13689 , indicant que la d'acord amb la disposició addicional 18 de l'ET EDL 1995/13475 i la sentència del TS de 11-12-2001 EDJ 2001/61506 , i la STJCE de 22-10-2009 EDJ 2009/228629 , sentència TSJ Catalunya de 21-01-2010 EDJ 2010/32054 , AS 2010-883, la indemnització per acomiadament durant la situació de reducció de jornada o jornada parcial per guarda legal de familiars, s'haurà de calcular sense tenir en compte la reducció de jornada, sinó prenent com a mòdul el salari percebut amb anterioritat a la citada situació. Calcula que atenent al salari anterior, la indemnització que correspondria a la demandant seria de 60.453,37 euros, dels quals la demandada ha pagat 45.132,04. Mentre que si s'atén també a la antiguitat postulada en la revisió dels fets provats, la indemnització ascendiria a 62.276,44 euros, en concepte de indemnització per acomiadament improcedent.

Raona el recurrent que no havia de ser atesa la excepció del caràcter alliberador del rebut de saldo i quitança signat per la demandant, i en aquest punt al·lega la infracció de la jurisprudència continguda en la sentència del TS de 13-04-08, recurs 1157-2007 EDJ 2008/73356 , i també al·lega la nul·litat de la extinció de contracte per manca de liquidació del període de preavis, amb cita de la sentència del TS de 13-05-2008 -3041 EDJ 2008/73356 , i la del TSJ Madrid de 30-06-2008 EDJ 2008/149948 ,. De l'aplicació de la doctrina al cas concret dedueix la recurrent que la posada a disposició de manera sobtada de la indemnització per acomiadament objectiu que es comunicava, va fer que subscriuís el document per error, sense que se li hagi de donar al mateix més valor que la de rebut de les quanties cobrades com a indemnització i part proporcional de vacances. Insta en conseqüència, com a pretensió principal la declaració de nul·litat de l'acomiadament, i com a pretensió subsidiària la revocació de la sentència, amb la declaració de la improcedència de l'acomiadament i la condemna a l'empresa al pagament de la indemnització i dels salaris de tramitació.

SISÈ. Respecte a la qüestió plantejada en el fons - si el reconeixement de la improcedència de la decisió extintiva per causa objectiva i la consignació de la indemnització de 45 dies poden, amb el resultat que regula l' article 56 del ET EDL 1995/13475 de tallar els salaris de tramitació, poden ser aplicat al acomiadament quan s'al·lega causa objectiva - s'ha pronunciat el Tribunal Suprem en sentències recents. Entre elles la dictada en RCU D número 1157/2007, en data 13/05/2008 EDJ 2008/73356 , en la que es valora la doctrina dictada per la Sala sobre l'efecte alliberador de un rebut de saldo i quitança signat en un acomiadament. Aquesta sentència indica el següent, recollint la doctrina jurisprudencial:

"2.- Sobre el concepto del llamado «recibo de saldo y finiquito» se ha señalado por esta Sala que el finiquito es -conforme al DRAE- «remate de cuentas o certificación que se da para constancia de que están ajustadas y satisfecho el alcance que resulta de ellas» (STS 24/06/98 -rec. 3464/97 - EDJ 1998/16634) (SSTS 18/11/04 -rec. 6438/03- EDJ 2004/238826 ; y 26/06/07 -rcud 3314/06 - EDJ 2007/104803). Y que es «documento que, normalmente, contiene una declaración de voluntad del trabajador, a la que, generalmente, se ha concedido eficacia liberatoria, y cuyo contenido, de carácter variable -aunque suele traer origen en la extinción contractual- puede hacer referencia al percibo de una determinada cantidad salarial; a la liquidación de las obligaciones, principalmente de carácter patrimonial,

que se realiza con motivo de la extinción de la relación laboral o a la declaración de extinción de la relación contractual, a la que, usualmente, se une una manifestación de las partes de no deberse nada entre sí y de renuncia a toda acción de reclamación. Si bien, desde un prisma estrictamente laboral, se ha venido conceptuando, como finiquito, aquel documento, no sujeto a "forma ad solemnitatem", que incorpora una declaración de voluntad del trabajador expresiva de su conformidad a la extinción de la relación laboral y de que mediante el percibo de la «cantidad saldada» no tiene ninguna reclamación pendiente frente al empleador» (SSTS 28/02/00 -rcud 4977/98-, dictada en Sala General EDJ 2000/7046 ; 18/11/04 -rec. 6438/03- EDJ 2004/238826 ; y 26/06/07 -rcud 3314/06 - EDJ 2007/104803).

3.- Por lo que se refiere a la liquidación de obligaciones, se conceptúa el finiquito como aquel documento que incorpora una declaración de voluntad del trabajador expresiva de su conformidad de que mediante el percibo de la «cantidad saldada» no tiene ninguna reclamación pendiente frente al empleador (SSTS 11/11/03 -rec. 3842/02- EDJ 2003/174502 ; 28/02/00 -rec. 4977/98- EDJ 2000/7046 , de Sala General) (SSTS 18/11/04 -rec. 6438/03- EDJ 2004/238826 ; y 26/06/07 -rcud 3314/06 - EDJ 2007/104803).

4.- Acerca de su eficacia liberatoria y extintiva se ha mantenido que «1) Su valor liberatorio está en función del alcance de la declaración de voluntad que incorpora y de la ausencia de vicios en la formación y expresión de ésta. 2) Hay que distinguir lo que es simple constancia y conformidad a una liquidación de lo que es aceptación de la extinción de la relación laboral. 3) En el momento en que suele procederse a esta declaración -coincidiendo con la extinción del contrato de trabajo- existe un riesgo importante de que estos dos aspectos se confundan, especialmente cuando la iniciativa de la extinción ha correspondido al empresario. 4) La ejecutividad de esta decisión, con su efecto inmediato de cese de las prestaciones básicas del contrato de trabajo, lleva a que la aceptación del pago de la liquidación de conceptos pendientes -normalmente, las partes proporcionales devengadas de conceptos de periodicidad superior a la mensual, pero también otros conceptos- coincida con el cese y pueda confundirse con la aceptación de éste. 5) La aceptación de estos pagos ante una decisión extintiva empresarial no supone conformidad con esa decisión, aunque la firma del documento parta de que se ha producido esa decisión y de sus efectos reales sobre el vínculo. 6) En realidad, para que el finiquito suponga aceptación de la extinción del contrato debería incorporar una voluntad unilateral del trabajador de extinguir la relación, un mutuo acuerdo sobre la extinción o una transacción en la que se acepte el cese acordado por el empresario» (SSTS 24/06/98 -rec. 3463/97- EDJ 1998/16634 ; 22/11/04 -rec. 642/04 - EDJ 2004/229539).

Y que por regla general, debe reconocerse a los finiquitos, como expresión que son de la libre voluntad de las partes, la eficacia liberatoria y extintiva definitiva que les corresponda en función del alcance de la declaración de voluntad que incorporan (STS 18/11/04 -rec. 6438/03- EDJ 2004/238826 JSJ, con cita de las de 11/11/03 -rec. 3842/02- EDJ 2003/174502 , 28/02/00 -rec. 4977/98- EDJ 2000/7046 , de Sala General, 24/06/98 -rec. 3464/97- EDJ 1998/16634 y 30/09/92 -rec. 516/92 - EDJ 1992/9474). Y que esa eficacia jurídica no supone en modo alguno que la fórmula de «saldo y finiquito» tenga un contenido o carácter sacramental con efectos preestablecidos y objetivados, de modo que aquella eficacia se imponga en todo caso, abstracción hecha de las circunstancias y condicionamientos que intervienen en su redacción (STS 18/11/04 -rec. 6438/03 - EDJ 2004/238826).

5.- Más en concreto se ha dicho sobre la necesaria voluntad extintiva, que para que el documento denominado finiquito produzca el efecto extintivo del contrato, es necesario que del mismo se derive una voluntad clara e inequívoca del trabajador de dar por concluida la relación laboral, puesto que «para que el finiquito suponga aceptación de la extinción del contrato, debería incorporar una voluntad unilateral del trabajador de extinguir la relación, un mutuo acuerdo sobre la extinción, o una transacción en la que se acepte el cese acordado por el empresario» (SSTS 28/10/91 -rcud 1093/90- EDJ 1991/10221 ; 31/03/92 -rcud 1009/91- EDJ 1992/3138 ; 24/06/98 -rec. 3463/97-; 26/11/01 -rcud 4625/00- EDJ 2001/53764 ; y 07/12/04 -rcud 320/04 - EDJ 2004/248072). Y que como expresión de la extinción del vínculo laboral, el finiquito es la manifestación externa de un mutuo acuerdo de las partes -que constituye causa de extinción de la relación laboral, según el artículo 49.1.a) ET EDL 1995/13475 -; es decir, expresión de un consentimiento, que, en principio, debe presumirse libre y conscientemente emitido y manifestado -por lo tanto sin vicios que lo invaliden- y recaído sobre la cosa y causa, que han de constituir el contrato, según quiere el art. 1262 CC EDL 1889/1 (STS MSC).Y por ello, para que el finiquito suponga aceptación de la extinción del contrato, debería incorporar una voluntad unilateral del trabajador de extinguir la relación, un mutuo acuerdo sobre la extinción, o una transacción en la que se acepte el cese acordado por el empresario (SSTS 24/06/98 -rcud 3464/97- EDJ 1998/16634 ; y 26/11/01 -rec. 4625/00 - EDJ 2001/53764) (STS 18/11/04 -rec. 6438/03 - EDJ 2004/238826).

6.- Finalmente, respecto de sus reglas interpretativas, la doctrina de la Sala afirma que por regla general, debe reconocerse a los finiquitos, como expresión que son de la libre voluntad de las partes, la eficacia liberatoria y extintiva definitiva que les corresponda en función del alcance de la declaración de voluntad que incorporan (SSTS 11/11/03 -rec. 3842/02- EDJ 2003/174502 ; 28/02/00 -rec. 4977/98- EDJ 2000/7046 , de Pleno; 24/06/98 -rec. 3464/97- EDJ 1998/16634 ; 30/09/92 -rec. 516/92 - EDJ 1992/9474) (SSTS 18/11/04 -rcud 6438/03- EDJ 2004/238826 ; y 26/06/07 -rcud 3314/06 - EDJ 2007/104803). Y que es posible que el documento no exteriorice, inequívocamente, una intención o voluntad extintiva o liquidatoria de las partes, o que su objeto no esté suficientemente precisado, como exige el art. 1815.1 del CC EDL 1889/1 . De ahí que las diversas fórmulas que se utilizan en tales documentos están sujetas a los reglas de interpretación de los contratos del Código Civil que, entre otros cánones, obligan a estar al superior valor que el art. 1.281 EDL 1889/1 atribuye a la intención de las partes sobre las palabras, y a la prevención del art. 1289 EDL 1889/1 de que no deberán entenderse comprendidos cosas distintas y casos diferentes de aquellos sobre los que los interesados se propusieron contratar, pues no se trata de una fórmula sacramental, con efectos preestablecidos y objetivados (SSTS 30/09/92 -rcud 516/92- EDJ 1992/9474 ; 24/06/98 -rcud 3464/97- EDJ 1998/16634 ; 28/02/00 -rcud 4977/98- EDJ 2000/7046 , de Sala General; 26/11/01 -rcud 4625/00- EDJ 2001/53764 ; 18/11/04 -rec. 6438/03- EDJ 2004/238826 ; y 26/06/07 -rcud 3314/06 - EDJ 2007/104803).

SETÈ. De la doctrina exposada resulta la necessitat d'interpretar en cada cas concret les circumstàncies en què es signa el document de saldo i quitança. En el supòsit concret jutjat, s'ha de destacar - a efectes interpretatius - que l'empresa demandada en data 3-12-2009 va procedir a acomiadar a la demandant al·legant causes objectives i que en la mateixa data (per error evident consta 2010 en el fet provat tercer de la sentència) va posar a disposició de la demandant la signatura de dos documents, que l'actora va signar:

- un document de saldo i quitança en el que es diu que rep les quantitats de 47.058,51 euros desglossats en 45.132,04 euros en concepte de indemnització legal i 1.926,47 euros, en concepte de saldo i quitis)

- un document en el que es diu que l'empresa demandada reconeix la improcedència de l'acomiadament renunciant l'actora a sol·licitar la nul·litat de la mesura i convenint amb ella el pagament de la indemnització contemplada en l'article 56-1 de la LET EDL 1995/13475 .

Doncs bé, els motius de infracció jurídica al legats per la part demandant han de ser apreciats per aquesta Sala. En primer lloc, ja que l'única voluntat clara i inequívoca d'extingir el contracte que s'infereix dels fets provats és la de l'empresa demandada. El document de saldo i quitança signat per la demandant, no se li pot donar un valor sacramental i per tant no pot tenir cap altre valor que el de recepció de les quanties relacionades en concepte de indemnització i liquidació, doncs no es pot inferir de la forma en que es va generar la signatura dels citats documents, una verdadera voluntat de l'actora de finalitzar el contracte amb l'empresa, sinó tot al contrari, la decisió unilateral de la companyia demandada que s'expressa a més a més de forma contradictòria i abusiva. Contradictòria, ja que primer notifica un acomiadament objectiu, per immediatament després reconèixer la improcedència de la decisió, reconeixement que té un valor jurídic respecte als acomiadaments disciplinaris però no en els objectius. De forma abusiva i fraudulenta, ja que és l'empresa qui elabora uns documents que posa a la firma de l'actora, sense possibilitat de que aquesta reflexioni, ni demani informació o assessorament sobre els seus drets, i que immediatament posa a disposició de l'actora una quantitat inferior a la que li correspon segons les normes legals, ja que no respecta el salari anterior a la situació de reducció de contracte per cura de fill menor, tal com disposa la DA 18 ena de l'Estatut dels Treballadors EDL 1995/13475 , que en la redacció donada per la Llei Orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes EDL 2007/12678 , estableix que en els supòsits de reducció de jornada contemplada en l'article 37 de l'ET, apartats 4 bis, 5 i 7 EDL 1995/13475, el salari a tenir en compte a efectes del càlcul de la indemnització prevista en l'ET, serà el que hagués correspost al treballador sense considerar la reducció de jornada efectuada, sempre i quan no hagués transcorregut el termini màxim de la reducció, com és el cas. A més a més inclou una especial renúncia a drets que té reconeguts per l'ET, especialment vinculats a la seva situació de reducció de jornada per guarda legal, contradient el contingut de l'article 55-5 b) del citat Estatut EDL 1995/13475 , que va incorporar una especial protecció dels drets de les persones que exerciten permisos familiars o reduccions de jornada per tenir cura dels fills, entre d'altres.

En cap cas del relat dels fets provats es dedueix una clara voluntat de la demandant de finalitzar la relació laboral per mutu acord entre les parts, sinó que el que evidencia és la disposició de l'actora de rebre la notificació que l'empresa li lliura en la que se li comunica la voluntat unilateral de la demandada de acomiadar-la, el reconeixement per part de l'empresa de la improcedència i l'acceptació per la demandant del rebut de les quanties que se li posen a disposició. Les altres manifestacions del document no tenen cap valor per haver-se de considerar en frau de llei o abús de dret induint a error a la treballadora afectada.

La interpretació de la sentència, que valora els termes del contacte, amb cita de l'article 1281 del Codi Civil EDL 1889/1 , sense tenir en compte en absolut la situació de dependència i subordinació de la treballadora, la seves circumstàncies personals i la manca de validesa de la renúncia de normes de drets necessari continguda en l'article 3.5 de l'ET EDL 1995/13475 , contrària als articles 52-1-c) de l'ET EDL 1995/13475 , article 1281 del Codi Civil EDL 1889/1 , que s'ha de posar en relació als articles 1265 i 1266 del mateix Codi Civil EDL 1889/1, que regulen les causes de nul·litat del consentiment - viciat per error en el cas que ens ocupa - i la jurisprudència dictada respecte a la validesa i els efectes dels documents de saldo i quitança, més amunt resumida, per la qual cosa ha de ser revocada.

En no donar-se valor extintiu al document de saldo i quitança, l'acomiadament que l'empresa ja havia reconegut com a improcedent, s'ha de considerar forçosament nul·litat, per aplicació de l'article 55-5 b) de l'Estatut dels Treballadors EDL 1995/13475 , ja que la demandant estava en exercici del dret de reducció de jornada per tenir cura d'un fill menor de 8 anys, d'acord amb el que disposa l'article 37-5 de l'ET EDL 1995/13475 , i per tant s'ha de condemnar a l'empresa demandada a que readmeti a l'actora al seu lloc de treball i li aboni els salaris deixats de percebre (art. 55-6 de l'ET EDL 1995/13475).

En base als preceptes jurídics citats,

FALLO

Que estimem el recurs de suplicació interposat per Brigida contra la sentència dictada pel Jutjat Social 1 dels de Tarragona, en data 27 d'agost de 2010, en les actuacions 72-2010, en virtut de demanda deduïda contra GALP DISTRIBUCION OIL ESPAÑA SAU, en reclamació per acomiadament. En conseqüència, revoquem la sentència dictada i estimant la demanda, declarem la nul·litat de l'acomiadament realitzat per l'empresa demandada en data 3 de desembre de 2009 i condemnem a GALP DISTRIBUCION OIL ESPAÑA SAU que readmeti a la demandant en el seu lloc de treball així com al pagament dels salaris deixats de percebre.

Notifiqueu aquesta resolució a les parts i a la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i expediu-ne un testimoniatge que quedarà unit al rotlle. Incorporeu l'original al llibre de sentències corresponent.

Aquesta resolució no és ferma i es pot interposar en contra recurs de cassació per a la unificació de doctrina, davant la Sala social del Tribunal Suprem. El dit recurs s'haurà de preparar mitjançant escrit amb signatura d'Advocat i adreçat a aquesta Sala, on s'haurà de presentar en el termini dels deu dies següents a la notificació, amb els requisits establerts en els apartats 2 i 3 de l'Art.219 de la Llei de Procediment Laboral EDL 1995/13689.

Així mateix, de conformitat amb allò disposat en els articles 227 i 228 del text processal laboral EDL 1995/13689, tothom que no ostenti la condició de treballador o drethavent o beneficiari del règim públic de la Seguretat Social o no gaudeixi dels beneficis de justícia gratuïta legalment o administrativa reconeguts i que intenti interposar recurs de cassació per unificació de doctrina, consignarà com dipòsit la quantitat de 300 euros en el compte de consignacions que la Sala té obert en el Banc Espanyol de Crèdit - BANESTO-,

en l'Oficina núm.2015 situada a la Ronda de Sant Pere, núm. 47 de Barcelona, n° 0965 0000 66, afegint a continuació els números indicatius del recurs en aquest Tribunal.

La consignació de l'import de la condemna, quan així procedeixi, s'efectuarà en el compte que aquesta Sala té obert en l'oficina bancària esmentada al paràgraf anterior, amb el núm. 0965 0000 80, afegint a continuació els números indicatius del Recurs en aquest Tribunal, i havent d'acreditar que s'ha fet efectiva al temps de preparar el recurs en aquesta Secretaria.

Així ho pronunciem, ho manem i ho signem.

PUBLICACIÓ. Avui, la Magistrada ponent ha llegit i publicat la sentència. En dono fe.

Fuente de suministro: Centro de Documentación Judicial. IdCendoj: 08019340012011105577